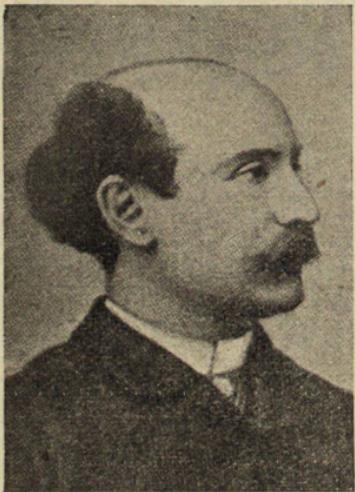

de chant. Следъ революцията отива въ Неаполъ. дето пише нѣколко опери, следъ това се връща въ Парижъ; тамъ прекарва въ лишения, поради което му продаватъ партитури. Малко преди смъртта си бива назначенъ шести инспекторъ на консерваторията. Значението на П. е, че той въ Cecchina разширява дуета, като му предава и по драматиченъ характеръ, и въвежда „голѣмия финалъ“, съ промѣна на тоналността и темпото. Освенъ много-гото опери, той е писалъ и нѣколко оратории, меси псалми и др. църковни творби.

Плагална каденция — заключение съ субдоминантата и тониката (gl. Заключение).

Плагални — въ църковната музика на средновѣковието — 4 отъ църковните гласове: 2-и, 4-и, 6-и и 8-и сѫ се наричали plagalni. Следъ това, П.-о се употреблява като противоположно на автентично (при каденцията) (Gl. Заключение).

Планкетъ, Робертъ — Planquette, Robert — оперетенъ компонистъ,

Робертъ Планкетъ

род. 31 мартъ 1848 въ Парижъ, умр. 28 ян. 1903 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория, писалъ повече отъ 20 оперети, най-известна отъ които е „Корнелийскиятъ камба-

ни“, играна и у насъ, после: „Трицвѣтната кокарда“, „Раятъ на Мухамеда“ (посмѣртна), „Талисманътъ“, „Мамзель Кватъ Су“ и др. **Плантадъ, Шарль Анри** — Plantade, Charles Henri — компонистъ, род. 19 окт. 1764 въ Понтузъ, умр. 18 дек. 1839 въ Парижъ, професоръ по пѣнне въ консерваторията, и пѣвчески директоръ и режисьоръ въ „Голѣмата опера“, писалъ: много романси и ноќтурни, соната за арфа, 20 опери („Палма“ и „Съпругъ поради обстоятелствата“ — печатани).

Плантейшънъ сонгъ, англ. plantation song — се наричатъ народните пѣсни на негритѣ въ плантациите на Северна Америка, даващи материалъ за джазовата музика.

Пласъ, Лудвигъ — Plass, Ludwig — тромбонистъ-виртуозъ и музикаленъ писателъ, род. 13 мартъ 1864 въ Остероде (Харцъ), учили въ Ратиборското музикално училище и въ Берлинската висша школа за музика, солистъ въ Кралската капела, и диригентъ на „Съюза на духачите“, компониранъ за духови инструменти, и писалъ: „Нѣмското скрекстово изкуство въ опасностъ“, „Какво ни учи историята на тромбона“, както и много статии върху духовите инструменти. П. е предпреди малъ концертни обиколки като виртуозъ-тромбонистъ.

Платъкъ — отъ руското „платокъ“, нѣм. Blatt, е оази пластика, която се поставя на мундщюците на инструментите отъ кларинетовото и саксофоново семейство, отъ трептенията на която се получава тона.

Плезантри, фр. plaisirterie — се наричатъ едни скрцовидни части въ скрипите на XVIII в.

Плейель, Игнацъ Йозефъ — Pleyel, Ignaz Joseph — значителенъ компонистъ, род. 1 юни 1757 въ Руперцщаль (Долна Австрия), умр. 14 ноем. 1831 въ Парижъ, учили при Ванхаль и при Хайднъ въ Виена, капелмайсторъ на графъ Ердьоди (неговъ благодетелъ); следъ продолжително пѣтуване изъ Италия — капелмайсторъ въ Страсбургъ. 1792 бива повиканъ отъ „Дружеството на професионалистите“ въ Лондонъ, за да пише нови симфонии, като съперниччи съ това на пребиваващия по това време тамъ